

govori o plemstvu i očito se zapažaju staleške razlike, pače i onaj najstariji dio statuta obuhvaćajući poglavlja 1.—57. izmijenjen je u tom duhu, tako da su mnoge kazne za plemića i neplemića različite. To konačno formiranje korčulanskog plemstva izvršilo se je tokom 14. stoljeća. Pitanje je dakle u vezi sa svim ovim, koje nas zanima, tko je imao pravo pristupa u veliko vijeće. Mi smo već vidjeli, kako je u pitanju velikog vijeća g. 1356. postojao spor između kneza Ivana i njegova sina Mihajla pa između Korčulana, kako se ima popunjavati veliko vijeće. Mihajlo je tvrdio, da po starim običajima može biti članom velikog vijeća samo onaj, kome je to bio otac ili djed, a Korčulani stoje na gledištu, da po starim običajima samo veliko vijeće odlučuje po svojoj volji, koga će primiti u vijeće. Mletačko vijeće umoljenih, koje je rješavalo između ostalih i o tom pitanju, odlučuje, da se o tome ima držati starih običaja; notar, koji će ići u Korčulu, mora razvidjeti, koji su stari običaji; ako nema u tom nikakvih uobičajenih pravila, onda ima biti vijećnikom samo onaj, komu je to bio otac ili djed. Mi vidimo tu dakle, kako korčulanski knez i mletačko vijeće umoljenih pogoduju razvitku aristokracije na Korčuli, sigurno po uzoru mletačkom, dok je kod Korčulana regbi još prilično jak demokratski osjećaj. Korčulani su branili svoje stanovište, da veliko vijeće po svojoj volji prima nove članove, po čemu vidimo, da tada u Korčuli još nije bilo nikakvih ograda, koje bi priječile svakom građaninu, da stupi u veliko vijeće. Kasnije i u Korčuli ide razvoj u smjeru aristokratskog uređenja velikog vijeća, te se stvaraju zaključci, prema kojima nitko ne može postati članom velikog vijeća, kome to nije bio otac, a tko učini molbu za pristup, ima biti kažnjen globom kao i onaj, koji se za nj zauzima. Zaključci se nalaze u 6. i 27. poglavlju zbirke reformacija. Zaključak u 27. poglavlju bio je donesen 12. svibnja g. 1387., kako se to u samom zaključku veli. Kad je bio donesen zaključak 6. poglavlja, ne znamo, ali sigurno je to bilo prije g. 1387., stim više što je i globa u 27. poglavlju povišena, dakle kazna pooštrena. Sigurno se konsekventno nije provodio prvi zaključak, pa je donesen drugi oštrij; i to kao da nije bilo dosta, jer veliko vijeće opet kasnije zaključuje izričito, da nijedan pučanin ne smije biti primljen u veliko vijeće; tko od pučana to zamoli, a tko od vijećnika to bude zagovarao, platit će sto dukata zlata globe, a vijećnik će osim toga izgubiti pravo, da bude i dalje članom vijeća (pogl. 88. zbirke reformacija).